

КРИСТОФ МЕКЕЛ ЛОВ НА ХИМЕРА

Превод от немски: Венцеслав Константинов, —

chitanka.info

През мрака тичах и крещях — Видях:
на светло, чуйте ме, вървеше там...
Какво вървеше?

Хълм, кит, вълк, цял куп
отломъци, от черен остров част,
бронирани кораб, паякова сган,
дим, облаци, джудже, грамаден пес,
сюртия камъни — с различна плът
чудовище столито там пълзи...
Видя го, значи, да върви?

Видях:

минава през камъш, ломи скали,
из въздуха се носи, по брега,
закрива равнините и пълзи
под свода, влачи диря през реки,
горите затъмнява, бълва дим...
С какво покрит бе звярът?

Там видях:

с трева, желязна броня, кадифе,
масивна ризница и перлен плащ,
ботуши с шип, сплъстен кожух, калпак
и свинска кожа, конски косми, плат,
отдолу кости мърдат, люспи, рог,
нагръдник от пера и тиня, сняг,
и кожа от дърво, метал и лед...
А членовете?

С нокти и рога,
от влажни перки пънове стърчат,
крила гигантски, дълги пипала,
извити към небето, лапи в кал,
бодли, опашки, четина виси
и бяла, тежка се люлее там...
Очите му?

Безброй. Мъждукащ здрач,
стъкла и въглени, ръжда и лой,

блуждаещи огньове, същества
вълшебни, древни, чужди, с блясък див,
в бездънни сиви ями тлее жар,
отгоре — мигли, влажни и втвърдени...
Какво изрече звярът?

Изрева,
затропа, задрънча и заскимтя —
сто кучета под грейнала луна, —
трошене на скали, груктене, вой,
мърморене, пухтеж, прозявка, дъх,
сподавен хохот и провлачен стон,
а после — песен, кротък смях и звън...
Какво направи звярът?

Тръгна в кръг,
пое на юг, на север — и расте
надлъж и шир, разгръща се навред
и пак се свива, и изпълва в миг
простора, всички градове, води,
а равнините пък докрай покри.
А името му? — Няма! — Откъде се взе?
От мрака, от водите, бездните — бе там,
когато аз дойдох, простираше се вред,
без сянка, без следа от произход...

Е, и сега? — Мълчах. — На лов отивай!
Нареждаме да хванеш тоя звяр,
пред прага ни да го положиш утре!

Къде да ида, викнах, сам не зная
къде му е сърцето, как да почна...

Но без да ме погледнат и за миг,
поеха мълком през нощта и мрака.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.